

Inhoud

Accountancy

Kapitaalsubsidies

CBN advies 2010/10 -
Duur van het boekjaar

Audit & Assurance

CBN technische nota 2010/1 -
Definiëring van EBIT/EBITDA
Renteloze lening in crisistijd

Belasting & BTW

Reorganisatieplan: collectief
akkoord bindt ook fiscus en RSZ

Vrijstelling successierechten
Vlaamse ondernemingen

Buitenlandse roerende
inkomsten onderworpen aan
gemeentebelasting?

Aangifteplicht betalingen aan
belastingparadijzen

Juridische diensten

Forfaitaire onkostenvergoedingen
– welke zijn aanvaardbaar voor de
RSZ?

Versoepeld beleid OVAM bij
overdracht van delen van
risicogronden

Corporate Governance Code
2009: de enige code in de zin van
art. 96 § 2 W. Venn.

Agenda

Seminaries/Opleidingen i.s.m. PKF

PKF Newsletter

Dit is een uitgave van PKF
met kantoren te:

Potvlietlaan 6
2600 Antwerpen

Metrologielaan 10 bus 15
1130 Brussel

Maastrichtersteenweg 8 bus 5-6
3500 Hasselt

'T Walleetje 18
8300 Knokke-Heist

Parklaan 49 bus 7
2300 Turnhout

Accountancy

Kapitaalsubsidies

De Commissie van Boekhoudkundige Normen (CBN) heeft een ontwerpadvies gepubliceerd omtrent de definitie kapitaalsubsidies 'van overheidswege'.

Hiervoor is zij de mosterd gaan halen bij de IAS/IFRS waarin een brede definitie wordt gehanteerd van het begrip 'overheid'. De term 'overheid' wordt daarin omschreven als lokale, nationale en internationale overheden, overheidsinstellingen en gelijkaardige instanties. De CBN meent dat dit ook voor de statutaire jaarrekening van toepassing is. Om na te gaan of de kapitaalsubsidies door een 'openbare instelling' worden verstrekt, acht de CBN de volgende beoordelingscriteria van belang:

- het nastreven van een opdracht van algemeen belang, op continue en regelmatige basis;
- opgericht of als dusdanig erkend zijn door de federale overheid, de overheid van de Gemeenschappen en Gewesten, de provincies of gemeenten;
- rechtspersoonlijkheid hebben overeenkomstig een wet, decreet of ordonnantie;
- aan een administratieve en financiële controle van de openbare machten onderworpen zijn.

Slechts de onderneming die de kapitaalsubsidies rechtstreeks van de 'overheid' heeft ontvangen, mag deze als kapitaalsubsidies rubriceren. Als een groepsonderneming ontvangen (of toegekende) kapitaalsubsidies overmaakt aan een andere onderneming kan deze laatste de rubricering als kapitaalsubsidies niet toepassen.

CBN advies 2010/10 - Duur van het boekjaar

In dit advies gaat de CBN in op de vraag onder welke omstandigheden een onderneming een boekjaar mag voorzien met een duur van meer of minder dan twaalf maanden. De Boekhoudwet en het Wetboek van Vennootschappen verplichten een onderneming in principe om minstens éénmaal per jaar een inventaris op te maken en een jaarrekening op te stellen. Er bestaat geen rechtspraak over de overeenstemming met de wet van een uitzonderlijke verlenging of verkorting van een boekjaar. In de rechtsleer worden wel een aantal mogelijke uitzonderlijke omstandigheden vermeld zoals het eerste of laatste boekjaar, een herstructurering van de vennootschap of de harmonisatie van de afsluitdata binnen een groep.

Ook de CBN is nu van oordeel dat een uitzonderlijke verlenging of verkorting van het boekjaar tot een duur van meer of minder dan twaalf maanden geoorloofd is. Zij meent dit impliciet te kunnen afleiden uit artikel 15, § 3 van het Wetboek van Vennootschappen dat stelt dat als "[...] het boekjaar een duur van minder of meer dan twaalf maanden [heeft], dan wordt het bedrag van de omzet exclusief de belasting over de

toegevoegde waarde bedoeld in §1, vermenigvuldigd met een breuk waarvan de noemer twaalf is en de teller het aantal maanden van het boekjaar, waarbij elke begonnen maand voor een volle maand wordt geteld." Het ontbreken van een expliciete toelating door de wetgever van een verlenging of verkorting van het boekjaar, interpreteert de CBN als een verzet tegen een te frequente aanpassing van de duur van het boekjaar.

De CBN acht het vanzelfsprekend dat een onderneming het besluit tot verlenging of verkorting vóór het einde van het betrokken boekjaar moet nemen. De CBN benadrukt ten slotte het belang van een passende vermelding en motivering in de toelichting bij de jaarrekening die betrekking heeft op het boekjaar waarin de wijziging plaatsvond.

Audit & Assurance

CBN technische nota 2010/1 - Definiëring van EBIT/EBITDA

EBIT (Earnings Before Interest and Taxes, ofwel operationele winst of verlies) en EBITDA (Earnings Before Interest, Taxes, Depreciation and Amortization) zijn performantiemaatstaven die vaak worden gebruikt om de operationele prestatie van een onderneming weer te geven. Binnen de Europese financiële rapporteringspraktijk zijn deze termen niet eenduidig gedefinieerd. Dit leidt tot interpretatieproblemen. De CBN achtte het daarom raadzaam om EBIT en EBITDA te definiëren op basis van de Belgische jaarrekening.

In de Belgische rapporteringspraktijk rijzen er vooral problemen door de behandeling van de uitzonderlijke resultaten in de resultatenrekening. Het Belgische Jaarrekeningrecht omschrijft die als kosten en opbrengsten die geen verband houden met de gewone bedrijfsuitoefening. Het EBIT concept is ontstaan binnen de internationale / Angelsaksische financiële rapporteringspraktijk. Kenmerkend aan de internationale financiële rapporteringsstandaarden is de totale afwezigheid of beperktere aanwezigheid van uitzonderlijke resultaten. Dit impliceert dat voor de bepaling van EBIT op basis van de Belgische resultatenrekening, de uitzonderlijke resultaten opnieuw moeten worden toegevoegd aan de berekeningsbasis. EBIT komt volgens de CBN dus niet zozeer overeen met de code 9901 Bedrijfswinst (Bedrijfsverlies) uit de Belgische resultatenrekening, maar veeleer met code 9903 Winst (verlies) van het boekjaar voor belasting.

De CBN meent dat ook de financiële resultaten moeten worden herwerkt om te komen tot EBIT. De aanpassing heeft betrekking op de financiële opbrengsten van beleggingen en liquide middelen en de financiële kosten van financiële schulden. Dit betekent in concreto dat de berekening van EBIT op basis van de Belgische resultatenrekening als volgt verloopt:

Omschrijving	Code
Winst (verlies) van het boekjaar voor belasting	9903
- Opbrengsten uit vlottende activa	751
- Andere financiële opbrengsten	752/9
+ Kosten van schulden	650
+ Andere financiële kosten	652/9

EBIT

De overgang van EBIT naar EBITDA is vrij voor de hand liggend. Er worden namelijk nog twee bijkomende correcties ten aanzien van de EBIT doorgevoerd voor zogenaamde niet-kas items: depreciations en amortizations. De CBN vestigt er hier de aandacht op dat de Belgische resultatenrekening elementen van een naar-aard en functionele classificatie bevat. De hoofdingen met betrekking tot depreciations en amortizations zijn bijgevolg verspreid over verschillende rubrieken van de resultatenrekening: bedrijfskosten, uitzonderlijke opbrengsten en uitzonderlijke kosten.

Omschrijving	Code
Winst (verlies) van het boekjaar voor belasting	9903
- Opbrengsten uit vlottende activa	751
- Andere financiële opbrengsten	752/9
+ Kosten van schulden	650
+ Andere financiële kosten	652/9

EBIT

+ Afschrijvingen en waardevermindering op oprichtingskosten, op immateriële en materiële vaste activa	630
+ Waardeverminderingen op voorraden, op bestellingen in uitvoering en op handelsvorderingen: toevoegingen (terugnemingen)	631/4
+ Uitzonderlijke afschrijvingen en waardeverminderingen op oprichtingskosten, op immateriële en materiële vaste activa	660
- Terugneming van afschrijvingen en van waardeverminderingen op immateriële en materiële vaste activa	760

EBITDA**Renteloze lening in crisistijd**

In het kader van een buitengerechtelijk minnelijk akkoord of de gerechtelijke reorganisatie (Wet betreffende de continuïteit van de ondernemingen (WCO)) heeft de Commissie van Boekhoudkundige Normen (CBN) de invloed ervan onderzocht op vorderingen en schulden. De CBN heeft hierover een ontwerpadvisie gepubliceerd.

Volgens de CBN moet de schuldenaar, in geval van een ontvangen renteloze lening die kadert in de WCO, geen interestkost meer boeken en de schuld moet niet verdisconteerd worden aangezien aan de wettelijke voorwaarden zoals opgenomen in het KB tot uitvoering van het Wetboek Vennootschapsrecht niet voldaan is.

Idem voor de schuldeiser van de toegestane renteloze lening in het kader van de WCO: de vordering moet niet verdisconteerd worden en er wordt geen interestopbrengst geboekt.

Belasting & btw**Reorganisatieplan: collectief akkoord bindt ook fiscus en RSZ**

Een onderneming in moeilijkheden kan opteren voor het sluiten van een gerechtelijke reorganisatie. Het 'collectief akkoord over een reorganisatieplan' dat hierbij gesloten wordt, voorziet o.m. in een vermindering van schuldvorderingen. Indien een meerderheid van schuldeisers goedkeuring geeft én een rechtbank het reorganisatieplan homologeert, is dit in principe bindend voor alle schuldeisers (ook al hebben zij tegen gestemd).

Er wordt wel een onderscheid gemaakt tussen gewone en buitengewone schuldvorderingen (zijnde schuldvorderingen gewaarborgd door een bijzonder voorrecht of hypotheek en schuldvorderingen van schuldeisers-eigenaars). Voor de buitengewone schuldvorderingen is het plan slechts in beperkte mate van toepassing.

Het Hof van Beroep in Brussel bevestigt dat zowel de fiscus (Brussel, 10 maart en 17 juni 2010) als de RSZ (Brussel, 11 maart 2010) 'gewone schuldeisers' zijn. Hieruit volgt dat de collectieve vermindering van schuldvorderingen óók betrekking heeft op de fiscale schulden en de schulden inzake socialezekerheidsbijdragen.

Vrijstelling successierechten Vlaamse ondernemingen

In het Wetboek Successierechten is een vrijstelling voorzien voor de vererving van een familiale vennootschap mits aan bepaalde voorwaarden is voldaan. Eind 2009 werd deze regeling op diverse punten versoepeld en verduidelijkt. Zo werd de loonlastenwaarde (minimum € 500.000 in de 12 kwartalen voor het overlijden en behoud hiervan in de 20 kwartalen na het overlijden) tijdelijk geschrapt en werd de participatievoorwaarde (activa, aandelen of vorderingen behoren toe aan erflater gedurende de laatste drie jaar en voor ten minste 50%) verduidelijkt.

Bij Vlaams decreet van 9 juli 2010 werd nu ook de jaarrekeningvoorwaarde aangepast. Een onderneming of vennootschap komt in principe enkel voor de vrijstelling in aanmerking als ze gedurende drie jaar vóór en vijf jaar na het overlijden een jaarrekening kan voorleggen. Voortaan moet die jaarrekening opgemaakt en (indien verplicht) gepubliceerd worden volgens de boekhoudwetgeving die in België vigeert op het ogenblik van het overlijden (wijziging art. 60bis §8 lid 1 W. Succ., Vlaamse versie).

Hieruit volgt dat Belgische ondernemingen en vennootschappen die volgens de vigerende boekhoudwetgeving niet verplicht zijn om een jaarrekening op te maken, ook niet verplicht zijn om er een op te maken voor het verkrijgen van de vrijstelling van successierechten. Ook de verplichting tot publicatie geldt alleen als de vigerende boekhoudwetgeving die oplegt op het ogenblik van overlijden.

Buitenlandse roerende inkomsten onderworpen aan gemeentebelasting?

Onlangs heeft het Europese Hof van Justitie een uitspraak gedaan in een zaak omtrent de Belgische belastingheffing over buitenlandse inkomsten en dividenden.

Belgische roerende inkomsten zijn onderworpen aan de zogenaamde bevrijdende roerende eindheffing (15% voor interesten, 25% voor dividenden). Deze inkomsten dienen normaliter niet nogmaals te worden aangegeven in de Belgische aangifte personenbelasting.

Buitenlandse netto-interesten en netto-dividenden (buitenlandse interesten en dividenden exclusief buitenlandse belastingen) kunnen ook genieten van deze bevrijdende eindheffing van 15%/25% indien deze worden ontvangen via een Belgische tussenpersoon (een Belgische bankinstelling). In dat geval dienen de inkomsten wederom niet te worden opgenomen in de Belgische aangifte personenbelasting.

De opname in de Belgische personenbelasting is daarentegen wel vereist indien de inkomsten rechtstreeks via de buitenlandse bankinstelling worden geïnd (dus zonder tussenkomst van een Belgische bank). In dat geval dienen deze inkomsten te worden opgenomen in de aangifte personenbelasting en worden de inkomsten evenzeer onderworpen aan de tarieven van 15% of 25% maar hier bovenop zullen automatisch aanvullende plaatselijke gemeentebelastingen worden geheven (afhankelijk van gemeente tot gemeente, gemiddeld 7%).

Dienaangaande heeft het Europese Hof van Justitie geoordeeld dat de heffing van de gemeentebelastingen in strijd is met het vrij verkeer van diensten en kapitaal. Indien de inkomsten verkregen zijn via een Belgische bankinstelling zijn immers geen aanvullende gemeentebelastingen verschuldigd en werkt de roerende voorheffing bevrijdend terwijl dit niet het geval is indien de inkomsten worden ontvangen via een buitenlandse bankinstelling.

In een recente circulaire erkent de Belgische fiscus zijn inbreuk. Vanaf aanslagjaar 2011 zal de aangifte personenbelasting aangepast worden. Wat betreft de nog te vestigen aanslagen, adviseert de fiscus de belastingplichtige zelf om bezwaar in te dienen aangezien ze zelf niet in staat is om Belgische van buitenlandse inkomsten te onderscheiden. Voor de reeds gevestigde aanslagen kan ambtshalve ontheffing gevraagd worden binnen de vijf jaar vanaf 1 januari van het jaar waarin de belasting is gevestigd. Concreet kan dus een belastingplichtige die zijn aanslagbiljet van aanslagjaar 2008 (inkomsten met betrekking tot 2007) in de loop van kalenderjaar 2009 heeft ontvangen, ambtshalve ontheffing vragen tot en met 31 december 2013.

Aangifteplicht betalingen aan belastingparadijzen

Vanaf 1 januari 2010 moeten vennootschappen (onderworpen aan de Belgische vennootschapsbelasting of aan de belasting niet-inwoners) aangifte doen van al hun rechtstreekse of onrechtstreekse betalingen aan natuurlijke of rechtspersonen gevestigd in belastingparadijzen, indien deze betalingen gedurende het belastbare tijdperk in totaal meer dan € 100.000 bedragen.

Worden de betalingen aan een belastingparadijs niet aangegeven, dan wordt de aftrek ervan sowieso verworpen.

Indien de belastingplichtige de geveiseerde betalingen wel heeft aangegeven, bepaalt de wet dat de aftrek enkel wordt toegestaan wanneer de

belastingplichtige bewijst dat de desbetreffende betalingen werden uitgevoerd in het kader van 'werkelijke en oprechte verrichtingen' en dat ze met personen zijn verricht andere dan 'artificiële constructies'.

Volgens de fiscale administratie dient het begrip 'betaling' ruim te worden opgevat. Zo zou met betaling onder meer worden bedoeld, de betaling van huur, interesten, retributies, aankopen van goederen of vaste activa, dienstverrichtingen, bezoldigingen, commissies, makelaarslonen, erelonen, etc.

Ook onrechtstreekse betalingen worden door de regeling geïmagineerd. Dit zijn constructies die erop gericht zijn winst te laten doorstromen naar belastingparadijzen via de tussenkomst van tussenvennootschappen (of tussenpersonen) die niet in een belastingparadijs zijn gevestigd.

De aangifteplicht van betalingen aan belastingparadijzen wordt voorlopig nog omgeven door een zweem van onduidelijkheid en dus rechts-onzekerheid (o.m. hoe moet de notie 'artificiële constructie' worden geïnterpreteerd?). Hopelijk brengt de aangekondigde circulaire wat meer duidelijkheid.

Juridische diensten

Forfaitaire onkostenvergoedingen – welke zijn aanvaardbaar voor de RSZ?

De werkgever draagt de bewijslast

In het geval van betwisting is het de werkgever die het werkelijk karakter van de terugbetaalde kosten eigen aan de werkgever moet aantonen.

Bij gebreke aan bewijskrachtige gegevens aangeleverd door de werkgever, kan de RSZ, op voorstel van de bevoegde inspectiediensten die de werkgever gehoord hebben, ambtshalve een bijkomende RSZ-aangifte uitvoeren, rekening houdend met alle nuttige inlichtingen waarover hij beschikt. M.a.w. de bevoegde inspectiedienst zal dan zelf een inschatting maken.

Zorg dragen voor een accurate onderbouwing van de terugbetaling van forfaitaire onkostenvergoedingen is dus de boodschap!

Aanvaardbare forfaitaire onkostenvergoedingen: tabel

De tabel onderaan dit artikel bevat een beschrijving van de verschillende kostenposten waarvoor de RSZ een forfaitaire raming aanvaardt, alsook de bedragen en de voorwaarden waarin zij mogen toegepast worden (conform de huidige instructies aan de werkgevers, versie derde kwartaal 2010).

Het is duidelijk dat deze forfaits niet zomaar toegekend mogen worden. Het gaat immers om forfaits die geacht worden werkelijk gemaakte kosten te dekken. Op vraag van de RSZ zal de werkgever zijn systeem van kostenvergoeding moeten kunnen motiveren door, indien gevraagd, geschreven documenten zoals het arbeidsreglement, dienstnota's of bijlagen aan de arbeidsovereenkomst voor te leggen. Tevens zal moeten worden aangetoond dat de forfaits worden toegekend aan werknemers waarvoor de (door het forfait beoogde) kost aanvaardbaar is in het raam van zijn functieomschrijving en werkomstandigheden

(thuiswerk, buitendienstfuncties, ...).

De bedragen in de tabel zijn alleszins maximumbedragen. Indien de werkgever van oordeel is dat de kosten die de werknemers maken groter zijn dan deze forfaitaire bedragen, mag hij uiteraard de werkelijke kosten bewijzen. In dat geval moet hij de realiteit van de kosten aantonen voor het geheel van de kosten m.b.t. een post. Voor éénzelfde type kosten mogen niet de beide systemen, reële kosten en forfait, samen worden gebruikt.

In geen enkel geval mogen de door de werk-

nemers gemaakte kosten dubbel terugbetaald worden. De RSZ aanvaardt het gebruik van de vermelde forfaits dan ook alleen maar op voorwaarde dat dezelfde kosten niet op een andere manier terugbetaald worden (bv. via onkostennota's).

Aanvaarding door de RSZ houdt niet altijd aanvaarding in door de fiscus!

De in de tabel vermelde bedragen komen soms wel en soms niet overeen met hetgeen op fiscaal gebied wordt aanvaard op het vlak van 'kosten eigen aan de werkgever'.

TYPE KOSTEN	BEDRAGEN	VOORWAARDEN
Woon-werkverplaatsingen en beroepsverplaatsingen met: - auto - fiets	€ 0,3178/km € 0,20/km	- het voertuig mag niet eigendom van de werkgever zijn of door hem gefinancierd worden - de forfaits zijn "all-in": onderhoud, verzekering, brandstof, ...
Baankosten voor niet-sedentaire werknemers: - afwezigheid van faciliteiten - maaltijd	€ 8,00/dag en/of € 6,00/dag	- niet-sedentair betekent dat de werknemer verplicht is zich tijdens de werkdag te verplaatsen (minimum 4 uur opeenvolgend) en geen gebruik kan maken van de sanitaire en andere faciliteiten die voorhanden zijn in een onderneming, een bijkantoor of op de meeste werven - het bedrag van de maaltijdvergoeding wordt maar aanvaard als de werknemer niet anders kan dan een maaltijd buitenshuis gebruiken
Verblijfskosten in België:	€ 30,00/nacht	- als de werknemer voor de nacht niet naar huis kan komen omdat de werkplaats te ver verwijderd is - dekt de kosten van avondmaal, logies en ontbijt
Bureaunkosten: - werknemers die een deel van hun werk thuis doen - huisarbeiders (arbeidsovereenkomst of tewerkgesteld in gelijkaardige voorwaarden) - telewerkers	€ 110,50/maand 10% 10%	- dekt de kosten voor verwarming, elektriciteit, klein bureaugereedschap, ... Dit forfait mag alleen toegekend worden aan werknemers die structureel en op regelmatige basis een gedeelte van hun arbeidstijd thuis presteren en die bijgevolg in hun woning een ruimte moeten inrichten waar zij dat werk kunnen doen. Voor werknemers die bij hun werkgever een werkplaats hebben, wordt deze forfait alleen aanvaard als uit hun functieomschrijving duidelijk blijkt dat zij op regelmatige basis een gedeelte van hun werk thuis moeten doen. Voor werknemers die vallen onder de wetgeving op de arbeidsduur betekent dit dat de thuis gepresteerde uren moeten meetellen om te zien of zij de maximale arbeidsduur niet overschrijden - 10% van het brutoloon maar het brutoloon is beperkt tot het deel dat betrekking heeft op de thuis geleverde prestaties - 10% van het brutoloon maar het brutoloon is beperkt tot het deel dat betrekking heeft op het telewerk
Arbeidsgereedschap:	€ 1,25/dag	- de werknemer moet zijn eigen arbeidsgereedschap gebruiken
Werkkledij: Aankoop Onderhoud Kledij van de werknemer (onderhoud en slijtage):	€ 1,46/dag en/of € 1,46/dag € 0,73/dag	- het gaat alleen om werkkledij in de strikte zin van het woord (overalls, veiligheidsschoenen, ...) of andere door de werkgever opgelegde kledij die niet als gewone stads- of vrijetijdskledij kan worden gedragen (uniform, ...) - betreft kledij (jeans, t-shirts, ...) en onderkledij die veelvuldig gewassen moet worden wegens de vuile werkomstandigheden
Kosten verbonden aan de auto: - garage - parking - car-wash	€ 50/maand € 15/maand € 15/maand	- als het voertuig hoofdzakelijk voor beroepsdoelinden gebruikt wordt - garage: als de werkgever het vereist voor de veiligheid van het voertuig of de inhoud ervan. Mag alleen toegekend worden voor zover de verplichting het voertuig veilig te stallen opgelegd wordt aan alle werknemers die zich in dezelfde toestand bevinden. Het maakt daarbij niet uit of de werknemer eigenaar is van de garage of niet - parking: als de werknemer regelmatig kleine parkeerbedragen moet betalen - car-wash: als de aard van de functie een voertuig in onberispelijke staat vereist

Versoepeld beleid OVAM bij overdracht van delen van risicogronden

Sedert 1 juli 2010 past OVAM een versoepeld beleid toe bij de overdracht van niet-verontreinigde delen van risicogronden. Voordien dienden voor de overdracht van een eigendomsrecht of een zakelijk recht op een gedeelte van een kadastraal perceel waarop een risico-inrichting gevestigd was of is, steeds alle verplichtingen die gelden voor de overdracht van een risicoground nageleefd te worden. Het betreft hier met name de verplichting tot het uitvoeren van een oriënterend bodemonderzoek en de verplichting tot melding van de overdracht van het gedeelte van de risicoground aan OVAM.

Sedert 1 juli 2010 aanvaardt OVAM dat de voormelde onderzoeks- en meldingsplicht niet dient te worden nageleefd indien aan bepaalde voorwaarden is voldaan. De voorwaarden verschillen naargelang de overdracht gebeurt door de eigenaar, dan wel door de gebruiker (in geval van de overdracht van een (zakelijk) gebruiksrecht op de risicoground, zoals bijvoorbeeld opstal of erfpacht).

Voor de eigenaar hebben de voorwaarden betrekking op:

- de oppervlakte van het over te dragen gedeelte in verhouding tot de totale oppervlakte van het kadastraal perceel (< 20%),

- de oppervlakte van de risicozone (dit is de zone waarin de risico-inrichting gevestigd is of was) in verhouding tot de totale oppervlakte van het kadastraal perceel (< 50%),
- de afwezigheid van enige risico-inrichting op het betrokken gedeelte van het kadastraal perceel op het ogenblik van de overdracht en in het verleden en
- de afwezigheid van gegevens in het grondinformatieregister waaruit blijkt dat er op het betrokken over te dragen deel bodemverontreiniging is tot stand gekomen.

Voor een overdracht door een gebruiker dienen slechts twee voorwaarden voldaan te zijn, met name:

- er is of was geen risico-inrichting gevestigd op het over te dragen deel van het kadastraal perceel en
- er zijn geen gegevens in het grondinformatieregister waaruit blijkt dat er bodemverontreiniging op het over te dragen deel tot stand kwam.

De bovenvermelde voorwaarden dienen cumulatief voldaan te zijn teneinde van de vrijstelling van de onderzoeks- en meldingsplicht te kunnen genieten.

Ten slotte dient nog opgemerkt te worden dat voor de overdracht van een deel van een

kadastraal perceel dat aan de bovenvermelde vrijstellingsvoorwaarden voldoet wel nog steeds een bodemattest dient voorgelegd te worden. In dit verband dient gewezen te worden op een recente uitspraak van het Hof van Cassatie van 24 juni 2010 waarin geoordeeld werd dat het bodemattest reeds bij de onderhandse akte tot overdracht van de grond (het betreft hier elke grond en dus niet uitsluitend risicogronden) dient voorgelegd te worden en dit op straffe van nietigheid van de onderhandse overeenkomst.

Corporate Governance Code 2009: de enige code in de zin van art. 96 § 2 W. Venn.

Met de Corporate Governance Wet van 6 april 2010 (B.S. 28 juni 2010) worden beursgenoteerde vennootschappen o.a. verplicht om in het jaarverslag een verklaring inzake deugdelijk bestuur op te nemen (nieuw art. 96 § 2 W. Venn.). In voormelde verklaring moeten de beursgenoteerde vennootschappen aangeven welke code inzake deugdelijk bestuur zij toepassen. Met het K.B. van 6 juni 2010 heeft de Koning de Corporate Governance Code 2009 aangeduid als de enige code in de zin van voormeld art. 96 § 2 W. Venn.. Bedoeld is de code die door de Belgische Corporate Governance Commissie werd gepubliceerd op haar website (www.corporategovernancecommittee.be).

Agenda

Seminaries / Opleidingen i.s.m. PKF

Spreker	Datum	Organisatie	Seminaries/opleidingen
Vincent Ceulemans	Academiejaar 2010-2011	Syntra – AB	Ondernemingsopleiding boekhouden: Module 'Vennootschapsboekhouden'
Bart Verstuyft	Academiejaar 2010-2011	Artesis Hogeschool Antwerpen	Postgraduaat in de fiscaliteit – Module 'Personenbelasting' Module 'Omvormingsproblematiek'

Voor het meest recente overzicht van onze seminars & opleidingen kan u steeds terecht op onze website: www.pkf.be.

Business advisers

PKF garandeert de grootste zorg besteed te hebben aan de betrouwbaarheid van de hierboven weergegeven informatie. Zij kan hiervoor evenwel geen aansprakelijkheid aanvaarden. Wenst u de PKF Newsletter voortaan elektronisch te ontvangen, dan kan u ons contacteren via antwerpen@pkf.be. Onze nieuwsbrief is eveneens online beschikbaar op www.pkf.be. V.U.: Geert Lefebvre, p/a PKF bedrijfsrevisoren, Potvlietlaan 6, 2600 Antwerpen.

The representatives of PKF in Belgium are member firms of the PKF International Limited network of legally independent firms and do not accept any responsibility or liability for the actions or inactions on the part of any other individual member firm or firms.